

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206772
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617206772.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloletú: V. Q., nar. XX.XX.G., bytom ako otec, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov - matky: Ing. J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. R., L. XXXX/XX, právne zastúpená advokátkou JUDr. Danielou Ježovou, LM. M., PhD., advokátkou so sídlom P., J. XX, a otca: R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X., T. XXX/XX, právne zastúpený spoločnosťou Kanisová & Kanis, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava-mestská časť Nové Mesto 031 01, IČO: 36 836 460, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P/94/2017-506 zo dňa 24. apríla 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že:

Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13. marca 2018 sp. zn. 9P/94/2017-364 vo výroku I., ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa matke do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/94/2017 zakazuje stýkať s maloletou V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bez predchádzajúceho súhlasu otca a styku za účelom vykonávania úradnej činnosti štátnych orgánov a osôb poverenými štátnymi orgánmi.

N a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie tak, že u p r a v u j e styk matky s maloletou V. tak, že matka je o p r á v n e n á stýkať sa maloletou V. každý nepárny piatok v mesiaci od 15.30 do 18.30 hod. a každú párnú sobotu v mesiaci od 13.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti otca.

Otec je p o v i n ů maloletú V. na styk s matkou riadne pripraviť a v určenú hodinu maloletú odovzdať matke v mieste bydliska otca.

Matka je p o v i n á maloletú V. po ukončení styku v určenú dobu a hodinu prevziať a odovzdať otcovi v mieste bydliska otca s tým, že prevzatie a odovzdanie maloletej V. sa uskutoční bez prítomnosti rodinných príslušníkov matky.

U k l a d á povinnosť Úradu práce, sociálnych vecí Liptovský Mikuláš, aby po dobu 6 mesiacov vykonával každý kalendárny mesiac šetrenie ohľadom realizácie neodkladného opatrenia a predkladal správu o tom súdu prvej inštancie.

Návrh matky na zrušenie uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 23.10.2017 sp. zn. 9P/94/2017-115, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú V. dočasne zveril do osobnej starostlivosti otca a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by maloletá V. bola dočasne zverená do osobnej starostlivosti matky, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I „zmenil“ uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13.03.2018 sp. zn. 9P/94/2017 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým sa matke dočasne uložil zákaz styku s maloletou V., až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk matky s maloletou V. tak, že táto je oprávnená sa s maloletou V. stykať každú prvú, druhú a tretiu sobotu v kalendárnom mesiaci v čase od 9.30 hod. do 11.00 hod. v priestoroch Detského centra Slovensko, so sídlom K. Fidora 134, Ružomberok v prítomnosti jeho pracovníkov. Ďalej uložil povinnosti otca a matke pri realizácii úpravy styku. Rodičom uložil povinnosť dodržiavať pokyny pracovníkov Detského centra Slovensko pri uskutočňovaní styku. Výrokom II. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by maloletá V. bola dočasne zverená do jej osobnej starostlivosti a zároveň zamietol návrh matky na zrušenie uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 13.3.2018 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým sa matke dočasne zakázal styk s maloletou V.. Vychádzal z podaného návrhu matky z 11.04.2018, ktorá sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby maloletá V. bola zverená do jej osobnej starostlivosti a zároveň aby bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13.03.2018, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie o zákaze styku matky s maloletou za ďalších podmienok. Matka v návrhu uviedla, že je riadne schopná zabezpečovať starostlivosť o maloletú a v tejto súvislosti poukázala na znalecké posudky PhDr. Katy Piačkovej, RNDr. Mgr. Dušana Kešického a výsledky psychologického vyšetrenia Mgr. P. E.. Ku dňu podania návrhu matky a vydania tohto uznesenia sa maloletá V. nachádzala v dočasnej starostlivosti otca na základe neodkladného opatrenia súdu z 23.10.2017, ktorý nariadil zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca, ktoré trvá až do právoplatného skončenia vo veci samej, rozhodujúc o návrhu rodičov na zverenie maloletej na osobnej starostlivosti toho, ktorého z rodičov. Maloletá bola v dočasnej starostlivosti otca už na základe predchádzajúceho neodkladného opatrenia súdu, na základe uznesenia z 26.09.2017, sp. zn. 21PPOm/1/2017 a výkonu tohto neodkladného opatrenia. V uznesení Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 23.10.2017, sp. zn. 9P/94/2017-115 o nariadení neodkladného opatrenia, bola okrem iného súdom uložená povinnosť otcovi, matke a maloletej podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu psychologičky Mgr. Q. O. na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Liptovský Mikuláš, so zameraním na spôsob komunikácie matky s maloletou, spracovanie situácie v rodine a úpravy rodičovských vzťahov, pod dobu 4 mesiacov. Na výzvu súdu o podanie priebežnej správy o uskutočňovaní neodkladného opatrenia psychologička dňa 31.01.2018 súdu oznámila, že po uplynutí dvoch mesiacov musela predčasne ukončiť spoluprácu pre narušenie vzťahu dôvery matky voči nej. Na ďalšiu výzvu psychologička v záverečnej správe z 20.02.2018 uviedla, že matka nedisponovala akoukoľvek sebareflexiou voči vlastným nedostatkom a formám komunikácie s dcérou, nerešpektovala odporúčania, aby neprivádzala na miesto výkonu poradenstva širšiu rodinu a devalvovala jej osobnosť ako psychologičky. Matka komunikovala s maloletou s prvkami manipulácie, citového vydierania, s prejavmi hyperprotektivity a úzkosti. Prejavovala hnev na otca, často si emocionálne uľavovala a zaťažovala tým maloletú. Otec v komunikácii s ňou spolupracoval, rešpektoval jej pokyny a disponoval dávkou sebareflexie. Po podaní návrhu zo strany otca ako aj po oboznámení sa so správou materskej školy, zo strany otca bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zákaze styku matky s maloletou bez predchádzajúceho súhlasu otca za účelom vykonávania úradnej činnosti štátnych orgánov a osôb poverených štátnymi orgánmi, ktorému návrhu bolo uznesením z 13.03.2018, sp. zn. 9P/94/2017 vyhovené. Vydaniu predmetného uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia a zákazu styku matky s maloletou predchádzala mediácia u JUDr. Mgr. B. L., s ktorou dňa 14.09.2017 bola spísaná zápisnica o trestnom oznámení. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ, Odboru kriminálnej polície Liptovský Mikuláš uznesením ČVS:ORP-395/1-VYS-2017 zo dňa 26.10.2017 začal trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona tak, že neznámy páchatel' od presne nezistenej doby roku 2015 do 26.09.2017 v mieste trvalého bydliska, v byte na ul. T. v K. X. týral maloletú V. Q., ktorá bola v jeho starostlivosti vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním, vyhrážaním sa samovraždou a vraždou maloletej, obmedzoval ju pri detských aktivitách, bránil bezdôvodne v stykaní sa so širšou rodinou a izoloval ju od sociálnych stykov, čím ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie. Uvedená vec uznesením zo dňa 12.01.2018 právoplatným 27.01.2018 bola postúpená Okresnému úradu Liptovský Mikuláš na prejednanie priestupku, keďže podľa výsledkov vyšetrovania nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom. V trestnej veci bol vypracovaný znalecký posudok znalkyňou PhDr. Katou Piačkovou č. 17/2017 zo dňa 06.12.2017, zo záverov ktorého vyplýva, že maloletá nejavila známky psychického týrania, k otcovi má pozitívny a k matke ambivalentný vzťah. Odporučila dlhodobý dohľad nad rodinou, psychologické, prípadne psychiatrické vyšetrenie matky. Matka súdu predložila súkromný znalecký posudok č. 24/2018 znalca RNDr. Dušana Kešického PhD. z odboru psychológie, klinická psychológia dospelých, psychológia

sexuality. Znalec u matky popisoval subdepresívne ladenie, so znakmi významne zvýšenej tenzie, bez závažnejšej klinickej psychopatológie primárne nasvedčujúcej pre duševnú poruchu z okruhu psychóz alebo organického psychosyndrómu, v popredí klinického obrazu poruchy nálady, depresívny obraz s prevažujúcou úzkosťou a strachom z trvalejšej straty dieťaťa. Klinický obraz matky zodpovedá úzkostne depresívnemu syndrómu so zvýšenou situačne kolísavou úzkosťou. Stav jej poznávacích funkcií nie je prekážkou pri plnení funkcie rodiča. Podľa analýzy suicidálnych tendencií, prevažuje neprítomnosť rizikových znakov. Je však potrebné v súvislosti s uvedeným znaleckým posudkom konštatovať, že znalec vychádzal zo štúdia dostupných materiálov, a to predložených matkou maloletej, znalec sa neoboznámil s kompletnou zdravotnou dokumentáciou matky maloletej, vo vzťahu k ochoreniam, ktorými trpela, či trpí a ich možný vplyv na duševný stav. V znaleckom posudku znalec konštatoval, že jeho úlohou nebolo, aké dôsledky by mala v súčasnosti zmena výchovného prostredia (hoci dočasná) a prevažujúci výchovný vplyv matky na maloletú. Vo vzťahu k tvrdeniam matky k samovražde, táto uviedla, že na nahrávke to nemyslela vážne, nahrávka je dva roky stará a vznikla po tom, ako ju otec fyzicky napadol. Bolo vykonané šetrenie zo strany kolízneho opatrovníka, pričom nepodarilo sa prešetriť pomery v byte na L. v K. R., v ktorom by sa matka mala zdržiavať, keďže tento byt sprístupnený nebol. V priebehu konania nebol získaný žiaden dôkaz preukazujúci akúkoľvek hrozbu maloletej zo strany otca, ktorá by bola dôvodom na zverenie maloletej do dočasnej starostlivosti matky. Maloletá v starostlivosti otca prospieva, o čom svedčia správy kolízneho opatrovníka, závery vyšetrenia psychologičky na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, závery znalkyne PhDr. Katy Piačkovej. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že nie je dôvod na vyhovie návrhu matky na dočasné zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti, preto uvedený návrh ako nedôvodný zamietol. Zmenil však uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13.03.2018, sp. zn. 9P/94/2017, ktorý neodkladným opatrením zakázal matke styk s maloletou a rozhodol, že matka je oprávnená sa s maloletou každú prvú, druhú a tretiu sobotu v kalendárnom mesiaci v čase od 9.30 hod. do 11.00 hod. v priestoroch Detského centra Slovensko v prítomnosti jeho pracovníkov.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka. Uviedla, že súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia tak na základe uznesenia z 26.09.2017, ako aj z 23.10.2017 a 13.03.2018 vychádzal z neúplných skutkových zistení a tvrdenia otca, že „matka je chorá“, „dieťa je v nebezpečenstve“, „matka dieťa psychicky týra“ sa nezakladalo na pravde. Napríklad pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení v uznesení zo dňa 26.09.2017 nemohli byť súdu známe dôvody rozhodnutia Okresného úradu Liptovský Mikuláš č. 168/2018/003643 zo dňa 09.04.2018 o zastavení konania vo veci priestupku. V rámci podaného podnetu od OČTK v trestnom konaní bol pribratý znalec, ktorý sa jednoznačne vyjadril, že maloleté dieťa zo strany matky nie je žiadnym spôsobom psychicky týrané. Poukazuje ďalej na podrobné závery znaleckého posudku č. 24/2018 od RNDr. Mgr. Dušana Kešického, zo záverov ktorých jednoznačne vyplýva, že je schopná samostatne zabezpečovať výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa, pričom u nej neboli zistené také rizikové rysy osobnosti, ktoré by mali vplyv na zdravý vývoj dieťaťa v rámci širšej normy. Od vydania neodkladného opatrenia otec jej neumožnil žiadnym spôsobom stretávať sa s maloletou V., čo je na neprospech maloletého dieťaťa. V tomto smere poukazuje na správu od Mgr. E. P., klinický psychológ a psychoterapeut Žilina zo dňa 24.03.2018, v ktorom je možné vyvodiť „volanie dieťaťa o pomoc“, aby matka bola jej vrátená do života. Počas nariadenia neodkladného opatrenia o zákaze styku, jej otec neumožnil stretávať sa maloletou V. a toto jej nebolo umožnené ani na pôde materskej školy, ktorú maloletá navštevovala. Domnieva sa preto, že rozhodnutia súdu o úpravu rodičovských práv sú nesprávne, ale tiež nezákonné, lebo neriešia to, čoho sa podaním jeden či druhý rodič domáha a v akom rozsahu môžu rodičia svoje základné rodičovské práva realizovať. Aj konštantná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva jednoznačne potvrdila, že je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa udržiavanie jeho vzťahu s oboma rodičmi, pričom v danom prípade podkladom pre vydanie rozhodnutia o zákaze styku s maloletou bola zvuková nahrávka získaná nezákonným spôsobom, zvlášť za situácie podozrenia z násilného správania sa otca maloletej voči nej. Žiadala uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že maloletá V. sa dočasne zveruje do jej výlučnej starostlivosti.

3. Matka ďalším podaním z 28.06.2018 opätovne poukázala na skutkové zistenia a závery vyslovené v uzneseniach Okresného súdu v Liptovský Mikuláš z 23.10.2017 sp. zn. 9P/94/2017, z 13.03.2018 sp. zn. 9P/94/2017 a z 24.04.2018 sp. zn. 9P/94/2017 a závery, ktoré viedli k vydaniu týchto rozhodnutí. Poukázala ďalej na závery znaleckého posudku PhDr. Katy Piačkovej č. 17/2017 zo dňa 06.12.2017, z ktorého obsahu vyplýva, že maloletá V. nejaví známky psychického týrania, pričom

uvedený znalecký posudok bol vypracovaný pre účely trestného konania vedeného na OR PZ Liptovský Mikuláš ČVS:ORP-395/1-VYS-LM-2017, ktoré bolo začaté na podnet Dr. L. pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania zverenej osoby, ktoré sa však (jej osobou) nepotvrilo. Uvedená trestná vec bola právoplatne zastavená, pričom skutočnosti uvedené v trestnom konaní, ktorému predchádzala realizácia nezákonnej nahrávky otcom a podanie trestného oznámenia Dr. L., neboli potvrdené. Taktiež rozhodnutím OÚ Liptovský Mikuláš z 09.05.2018, č.k. OV-LM-OVVS-2018/003643 bolo zastavené konanie o priestupku, ktorým sa mala dopustiť tzv. citovým vydieraním a slovami smerujúci k očierňovaniu otca pred maloletou. Naopak, uznesením OR PZ Liptovský Mikuláš, ČVS:ORP-790/LH-LM-2017 bolo začaté trestné stíhanie proti otcovi maloletej pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona, ktorého sa mal otec dopustiť voči jej sestre. Poukázala ďalej aj na znalecký posudok RNDr. Mgr. Dušana Kešického č. 24/2018 zo dňa 16.03.2018, zo zistenia v závere ktorého vyplýva, že psychodiagnostické vyšetrenia neobsahujú anomálie v jej osobnosti, ktoré by predstavovali riziko vo vzťahu k dieťaťu, nie sú jeho ohrozením a sú iba vyjadrením interindividuálnych špecifik ľudskej osobnosti. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozhodol neodkladným opatrením o dočasnom zverení maloletej V. do osobnej starostlivosti otca, ako aj o zákaze styku s maloletou na základe skutkových tvrdení o samovražedných sklonoch, čomu mal nasvedčovať zvukový záznam vyrobený otcom, ako aj trestné oznámenie zo strany mediátorky Dr. L.. Zvukový záznam v čase podania trestného oznámenia bol už tri roky starý, účastníci konania spolu ďalšie dva roky bývali, preto sa domnieva, že je tu vyvrátená hrozba maloletej z jej strany ako rodiča. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že v prípade takejto vážnej obavy otec dva roky neurobil žiadne kroky preukazujúce jeho skutočnú reálnu obavu o život dcéry. Počas uvedených dvoch rokov, pokiaľ by to bolo myslené vážne, mohla uvedené vykonať, čo sa nestalo. Vychádzajúc ďalej z článku 1 bol 18 Dohovoru o právach dieťaťa, § 24 ods. 4, § 5 Zákona o rodine poukázala najmä na výklad uvedených právnych predpisov, najmä, že pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňujú najmä podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi a rešpektovanie práva maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Na základe uvedeného trvala na tom, aby bolo najskôr nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd umožní riadne obnovenie stavu medzi ňou a maloletou a tak zabezpečil riadny kontakt s maloletou minimálne v rozsahu 2 hodiny 3x týždenne, nakoľko doposiaľ súdom upravený styk na rozvíjanie vzťahu maloletého dieťaťa s ňou ako matkou je nedostatočný.

4. Matka podaním zo dňa 04.07.2018 sa domáhala zrušenia neodkladných opatrení a v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, v ktorom obdobne ako v predchádzajúcom podaní z 28.06.2018, opätovne poukázala na svoje rodičovské práva vyplývajúce z bodu 1, článku 18 Dohovoru o právach dieťaťa, § 4, § 5, § 24 ods. 4 Zákona o rodine. Nestotožnila sa so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie pri vydávaní neodkladných opatrení Okresným súdom Liptovský Mikuláš na základe uznesenia z 26.09.2017 č.k. 21PPOm/1/2017, uznesenia z 23.10.2017 č.k. 9P/94/2017 a z 13.03.2018 sp. zn. 9P/94/2017. V tejto súvislosti poukázala na vyššie spomínané znalecké posudky a zastavenie trestného konania vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby a zastavenie priestupkového konania podaného voči jej osobe. Domáhala sa zrušenia neodkladného opatrenia z 26.09.2017 č.k. 21PPOm/1/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.12.2017 č.k. 11CoPom/1/2017-267, ktorým súd zveril maloletú do dočasnej osobnej starostlivosti otca a obdobne sa domáhala, aby súd zrušil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 23.10.2017, č.k. 9P/94/2017, ktorým súd dočasne zveril maloletú V. do osobnej starostlivosti otcovi. Vzhľadom k tomu, že styk s maloletou na základe uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 24. apríla 2018 sp. zn. 9P/94/2017-506 prebieha bezproblémovo už tretí mesiac, navrhovala, aby styk bol rozšírený v rozsahu prinajmenšom blízkeho vzťahu maloletej, a to tak, že bude prebiehať na verejnom priestranstve každý piatok od 16.30 hod. do 18.30 hod. a každý pondelok a stredu od 16.30 hod. do 18.30 hod. za účasti psychológa, Q. X. a ňou poverenej osoby z Manželskej a predmanželskej poradne, Laurinská 12, Bratislava v mieste určenom týmto psychológom.

5. Otec vo vyjadrení k podanému odvolaniu matky, žiadal uznesenie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Uviedol, že zásadne nesúhlasí s tvrdeniami matky uvádzanými v jej podaniach, tieto považuje za nepravdivo osočujúce jeho osobu, viaceré skutočnosti uvádzaných matkou sú nepravdivé a skreslené, pričom celkovo možno podania matky považovať za účelové, zavádzajúce a špekulatívne. Nesúhlasí s rozsiahlejšou úpravou styku matky s maloletou dcérou oproti súčasnému stavu, nakoľko správanie a postoj matky v súčasnosti nezabezpečujú dostatočnú záruku pre zdravý psychický vývoj dcéry a jej najlepší záujem. Matke bol v predmetnom konaní zakázaný a neskôr obmedzene upravený styk na základe jej absolútne nevhodného správania voči maloletej dcére, v

ktorom matka ďalej pokračuje a naďalej ho stupňuje. Správanie sa matky by na maloletú dcéru v prípade úpravy rozsiahlejšieho styku ako je tomu v súčasnosti vplývalo negatívne. Nezastáva názor, že by mal byť matke s maloletou dcérou plne zakázaný styk, avšak v súčasnosti nevidí akýkoľvek iný spôsob, akým by mal byť styk upravený bez nadmerného zaťažovania maloletej dcéry. Poukazuje na skutočnosť, že viaceré tvrdenia matky v jej podaniach, ktorými odkazuje na predložené dôkazy, sú len úryvkami vytrhnutými z kontextu ucelených textov. Všetky dôkazy, na ktoré matka poukázala vo svojich podaniach, boli príslušnou sudkyňou riadne vyhodnotené a boli predmetom rozsiahleho odôvodnenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. V súvislosti s trestným konaním vedeným proti jeho osobe poukazuje na uznesenie Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš z 11.05.2018 sp. zn. 1 Pv 15/18/5505-11, na základe ktorého trestná vec bola postúpená Okresnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v Liptovskom Mikuláši, nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom. Z uvedeného vyplýva, že nie je trestne stíhanou osobou, ako to vo svojom podaní uvádza matka. Nepovažuje za správne závery znaleckého posudku z 16.03.2018 č. 24/2008, ktorý vypracoval RNDr. Dušan Kešický. Vo vzťahu k tomuto posudku žiadal vykonať kontrolný znalecký posudok, keďže znalecký posudok RNDr. Dušan Kešický vyhotovil bez prítomnosti dcéry, ako aj bez jeho prítomnosti, pričom znalcovi boli predložené na preštudovanie dokumenty výlučne len zo strany matky a jedná sa o jej subjektívne tvrdenia. Tvrdenia matky uvádzané v odvolaní z 11.05.2018 považuje za nevhodné, nepravdivé a urážajúce jeho osobu. Matka v tomto podaní opätovne útočí aj na štátne orgány, na súdy, úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ako aj na neho samotného. Súd správne posúdil aktuálnu situáciu, na základe ktorej dospel k záveru, že vydanie neodkladného opatrenia je dôvodné a potrebné. Správanie sa matky v čase vydania napadnutého uznesenia, ako aj následné správanie bolo v danom konaní dostatočným spôsobom preukázané a odôvodňujúce vydanie tohto uznesenia. V konaní bolo predložených množstvo dôkazov, ktoré preukazujú opodstatnenosť nariadeného styku matky s dcérou v rozsahu, v akom tomu je v súčasnosti a za podmienok stanovených uznesením. Matka na maloletú vplýva negatívne, opakovane ju zaťažuje problémami, ktoré táto nedokáže pochopiť. Matka v prítomnosti dcéry zvyšuje na pracovníkov detského centra hlas a správa sa neprístupne. Domnieva sa, že rozšírenie styku matky s maloletou v súčasnosti nie je možné, keďže matka nedokáže svoje správanie kontrolovať pred maloletou, čo môže vážne narušiť jej psychický vývoj.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 355, § 357 písm. d, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré podľa § 388 CSP zmenil s nasledovných dôvodov:

7. Odvolací súd úvodom poukazuje na inštitút neodkladného opatrenia, ktorého účelom je bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania, ak je to potrebné. Možno ho nariadiť, keď sú osvedčené aspoň základné skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov účastníkov, nakoľko pred rozhodnutím súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonávanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pričom nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy.

8. Súd prvej inštancie konal a rozhodoval na základe podaného návrhu matky z 11.04.2018, ktorým žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by:

1. maloletú V. dočasne zveril do jej výlučnej starostlivosti,

2. zrušil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13.03.2018, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého bol jej zakázaný styk s maloletou V..

Po podaní odvolania matky proti uzneseniu súdu prvej inštancie, matka vo svojich podaniach z 28.06.2018 a 04.07.2018, okrem nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle podaného návrhu, sa domáhala aj zrušenia uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 26.09.2017 č.k. 21PPOm/1/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 29.12.2017 č.k. 11CoPom/1/2017-267, ktorým súd zveril maloletú V. do výlučnej osobnej starostlivosti otcovi a zrušenia uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 23.10.2017 č.k. 9P/94/2017, ktorým súd zveril maloletú V. do dočasnej osobnej starostlivosti otca. V súvislosti s uvedeným návrhom vyjadreným v podaní matky z 04.07.2018 je potrebné konštatovať, že výrokom II. uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13. marca 2018 sp. zn. 9P/94/2017-364 návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa má maloletá V. zveriť do osobnej starostlivosti otca, bol zamietnutý. Odvolací súd predmetné podania matky považoval za doplnenie odvolania matky proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže uvedený návrh je potrebné hodnotiť v kontexte podaného návrhu

matky na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s postupom súdu podľa nasledovných ustanovení Civilného mimosporového poriadku:

9. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

10. Podľa § 362 CMP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

11. Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

12. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, pokiaľ matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby maloletá V. bola zverená do jej dočasnej osobnej starostlivosti, o čom bolo súdom prvej inštancie už rozhodnuté (na návrh otca) na základe uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 23. októbra 2017 sp. zn. 9P/94/2017-115, bolo potrebné v zmysle podmienok uvedených v § 363 CMP najskôr rozhodnúť o zrušení alebo nezrušení nariadeného neodkladného opatrenia za podmienky, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Uvedené obdobie platí aj pre návrh matky, ktorým sa domáhala zrušenia neodkladného opatrenia na základe uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13. marca 2018 sp. zn. 9P/94/2017-364, ktorým (výrokom I.) bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého sa matke zakázal styk s maloletou V. až do právoplatného skončenia vo veci samej.

13. Záver súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa má maloletá V. zveriť do dočasnej osobnej starostlivosti matky je vecne správny. Odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmeňujúcim uznesením, okrem uvedeného výroku, zamietol aj návrh matky na zrušenie uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 23.10.2017 č.k. 9P/94/2017, ktorým zveril maloletú V. do dočasnej osobnej starostlivosti otca. Z hľadiska skutkových okolností, na základe ktorých súd prvej inštancie dospel k uvedenému záveru, odvolací súd sa s uvádzanými dôvodmi súdu prvej inštancie plne stotožňuje a na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti dôvodov uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia po podaní návrhu rodičov o zverenie maloletej V. do osobnej starostlivosti toho - ktorého z rodičov, vychádzal ďalej zo skutkových zistení, že medzi rodičmi neexistuje žiadna komunikácia, vzťahy sú dlhodobo vážne narušené, o čom svedčí aj rozsah spisového materiálu a množstvo vykonaných dôkazov, pričom vo veci samej doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo. Po rozhodnutí súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým maloletá V. bola dočasne zverená do osobnej starostlivosti otca, nebolo v zabezpečovaní starostlivosti o maloletú V. zistené žiadne pochybenie. Nie je preto dôvod k tomu, aby súd na základe neodkladného opatrenia, ktorého účelom a zmyslom je rýchlá a účinná ochrana práv a dotknutých záujmov do rozhodnutia súdu vo veci samej, menil doposiaľ vydané rozhodnutie, keďže práva a oprávnené záujmy maloletého dieťaťa sú jedným z rodičov zabezpečované a nie je úlohou súdu pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení zisťovať, či by tieto práva mohol zabezpečovať druhý z rodičov lepšie a podobne. Komu dieťa bude zverené do osobnej starostlivosti na základe rozsiahlych tvrdení účastníkov, rozhodne súd až v rozhodnutí, ktorým sa konanie vo veci samej skončí.

14. Správne súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru, že vzhľadom na zmenu skutkovej situácie, na základe ktorej súd rozhodoval o nariadení neodkladného opatrenia uznesením z 13. marca 2018 sp. zn. 9P/94/2017-364, spočívajúce v zákaze styku matky s maloletou V., bolo potrebné upraviť styk matky s maloletou V. do budúca aj bez podaného návrhu, vychádzajúc z podmienok § 360 ods. 1 CMP. Súd prvej inštancie len nesprávne procesne rozhodol, keď „zmenil“ uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13.03.2018 sp. zn. 9P/94/2017, keď najskôr v zmysle podmienok § 363 CMP bolo potrebné rozhodnúť o zrušení vyššie uvedeného nariadeného neodkladného opatrenia a následne rozhodnúť o úprave styku matky s maloletou. Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že sa zmenili pomery oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu v tom, že sa nepotvrdili tie okolnosti, ktoré viedli súd v predchádzajúcom konaní k nariadeniu neodkladného opatrenia - zákazu styku matky s maloletou V.. Je zrejmé, že primárnym dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia bolo podozrenie, že páchatel' (myslené z pohľadu podania trestného oznámenia - matka) od presne nezistenej doby roku

2015 do 26.09.2017 týral maloletú blízku osobu - maloletú V., ktorá bola v jeho starostlivosti vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním, vyhrážaním sa samovraždou a vraždou maloletej, obmedzoval ju pri detských aktivitách, bránil bezdôvodne v stýkaní sa so širšou rodinou a izoloval ju od sociálnych stykov, čím ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie, čím sa uvedená osoba mala dopustiť podozrenia z trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Je zrejmé, že na základe uznesenia OR PZ, odbor kriminálnej polície Liptovský Mikuláš ČVS:ORP-395/1-VYS-LM-2017 z 12.01.2018 uvedená trestná vec bola postúpená Okresnému úradu Liptovský Mikuláš na prejednanie priestupku, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom podľa zákona č. 372/1990 Zb. Uvedený listinný dôkaz zabezpečil odvolací súd v priebehu odvolacieho konania.

15. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk matky s maloletou tak, že táto je oprávnená s maloletou sa stýkať v poradí prvú, druhú a tretiu sobotu v kalendárnom mesiaci, v čase od 09.30 do 11.00 hod. v priestoroch Detského centra Slovensko, so sídlom K. Sidora 134, Ružomberok.

16. V priebehu odvolacieho konania došlo k zmene procesnej situácie už nariadeného neodkladného opatrenia, keď Okresným súdom Liptovský Mikuláš bola odvolaciemu súdu doručená žiadosť Detského centra Slovensko o zrušenie neodkladného opatrenia, resp. vykonávania neodkladného opatrenia uvedeným centrom z dôvodov, ktoré boli uvedené v písomnej žiadosti zo 06.08.2018. Z uvedeného písomného podania vyplýva, že otec so zariadením spolupracoval bez výhrad, požiadavky rešpektoval, maloletú V. na stretnutia pripravil, na stretnutia chodila spokojná a uvoľnená. Z ich pohľadu bolo problematické odovzdávanie dieťaťa medzi otcom a matkou, čoho súčasťou bola aj matkina sestra pani E., keď inak samotné stretnutia matky s dcérou prebiehali v pokojnejšej atmosfére. Konfliktne situácie boli vyvolávané samotnou pani E., ktorá sa dovoľavala svojich práv „príbuznej“, konfliktne vystupovala voči otcovi maloletej za prítomnosti V., na čo bola matka upozornená, že pokiaľ ich výhrady neakceptuje, požiadajú súd o zrušenie neodkladného opatrenia. V prípade neprítomnosti pani E., matka opätovne uspokojovala primárne svoje potreby (získanie informácií, informovanie o svojej rodine, svojom živote, svojich aktivitách) a napríklad upriamovala pozornosť na pani E. stojacu vonku. Po upozornení pracovníčkou matka reagovala tak, že pracovníčku označila za „necitlivú“, bez odborného prístupu a podobne. Podobne reagovala aj na ďalších pracovníkov centra. Z uvedených dôvodov nie sú schopní a ochotní zabezpečovať vykonávanie neodkladného opatrenia, keďže nevedia zabezpečiť pokojný priebeh stretnutí.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd vyvodil, že od Detského centra Slovensko, u ktorého doposiaľ sa realizoval styk matky s maloletou V., v dôsledku jeho nesúhlasu, súd nemôže dôvodne žiadať, aby uvedenú činnosť naďalej vykonával. Je však zrejmé, že takto upravený styk na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie sa realizoval od 24. apríla 2018 doposiaľ. Z obsahu podania spoločnosti „Detské centrum Slovensko“, ale aj z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že k daným konfliktným situáciám dochádzalo medzi matkou a otcom alebo medzi matkou a ostatnými orgánmi konajúcimi v danej veci, pracovníkmi centra, najmä pod vplyvom sestry matky - pani E.. Je však aj zrejmé, že negatívne správanie matky je často dané aj jej povahovými osobnostnými črtami, ktoré vznikajú pod vplyvom určitých stresových situácií tak, ako je to konštatované v dôvodoch uznesenia súdu prvej inštancie, vychádzajúc napríklad zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. Katy Piačkovej č. 17/2017 zo dňa 06.12.2017, ďalej zo znaleckého posudku č. 24/2018 znalca RNDr. Mgr. Dušana Kešického z 16.03.2018. Z uvedených správ a z výsledkov dokazovania však nevyplýva, že by v kontakte matky s maloletou V. hrozilo maloletej bezprostredné ohrozenie na živote alebo zdraví (viď aj závery uznesenia OR PZ, odbor kriminálnej polície Liptovský Mikuláš ČVS:ORP-395/1-VYS-LM-2017 z 12.01.2018). V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že od roku 2012 do roku 2017 matka spolu s otcom v spoločnej domácnosti zabezpečovala starostlivosť o maloletú V.. Súdny pri rozhodovaní o rozsahu styku maloletého dieťaťa s ich rodičmi primárne prihliadajú na záujmy maloletého dieťaťa, medzi ktoré je zaradený aj záujem na pomerne rovnakej (resp. primeranej) možnosti stýkania sa s oboma rodičmi tak, aby nedošlo k neprimeraným a nenapraviteľným škodám v citových väzbách dieťaťa k jednému z rodičov na úkor budovania jeho vzťahu jednostranne len s druhým rodičom. Na druhej strane odvolací súd konštatuje, že pri realizácii rodičovských práv a povinností je potrebné eliminovať nežiaduce a negatívne prvky správania sa, ktoré môžu mať negatívny vplyv na ďalší duševný a fyzický vývoj dieťaťa. Za týmto účelom preto odvolací súd aj vzhľadom na plynutie času od rozhodnutia súdu prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk matky s maloletou bez prítomnosti otca každý páry piatok v mesiaci a každú

nepárnu sobotu v mesiaci v rozsahu určenom súdom tak, že pri preberaní a odovzdaní maloletej matke nebude prítomný žiadny z rodinných príslušníkov matky maloletej, aby primárne už zo spisu vyplývajúce takéto negatívne správanie sa, bolo vylúčené. Zároveň kolíznemu opatrovníkovi bola uložená povinnosť po dobu 6 mesiacov, a to každý mesiac, zisťovať, akým spôsobom sa realizuje styk, teda nielen, či sa realizuje k určenému času a daným spôsobom, ale aj či nedochádza zo strany niektorého z rodičov k ovplyvňovaniu a zaťažovaniu dieťaťa negatívnym spôsobom a podobne. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že ak by zo strany niektorého z rodičov dochádzalo k negatívnemu výchovnému pôsobeniu na maloleté dieťa, ktoré by malo vplyv na jeho duševný a fyzický vývin, môže súd na akýkoľvek podnet v zmysle § 360 ods. 1 v spojení s § 363 CMP nanovo opraviť podmienky už takto odvolacím súdom nariadeného neodkladného opatrenia. Uvedené podmienky je možno hodnotiť aj v pozitívnom slova zmysle, teda, ak sa nariadené neodkladné opatrenie osvedčí, môže súd do budúcnosti nanovo upraviť styk s maloletým dieťaťom aj v inom rozsahu a za iných podmienok. Na základe uvedených skutočností preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 79 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)